

# RÄPYLÄTASSU



**JÄSENLEHTI 3/2021**

# 2021

## HALLITUS



### Puheenjohtaja

Ralf Björklund 040 0244951  
Västaräkinpolku 4 D 122, 20610 Turku  
[ANPuheenjohtaja@gmail.com](mailto:ANPuheenjohtaja@gmail.com)

### Jäsenet

Antero Niittymäki vpj(02) 4315611  
Taina Ketola 050 3426455  
Jeanette Wikman 050 5208604  
Monica Lindroos 040 0534090  
Jenni Spring 044 2039715  
Elina Muuri 050 4873007

### Varajäsenet

Maarit Vauro 040 0874779  
Seppo Virtanen 050 3528086

### Sihteeri

Mirkka Montonen 040 0683676  
Ruohonpääntie 32 E 30, 20300 Turku  
[ANSihteeri@gmail.com](mailto:ANSihteeri@gmail.com)

## MUUT TOIMIHENKILÖT

### Jäsensihteeri

Milla Riihimäki 044 3330981  
Auran Nuuskut, jäsenasiat  
c/o Västaräkinpolku 4 D 122, 20610 Turku  
[ANJasensihiteeri@gmail.com](mailto:ANJasensihiteeri@gmail.com)

### Rahastonhoitaja

Nina Remes 040 0914256  
Leppäkuja 2, 21260 Raisio  
[vesipedonkennel@gmail.com](mailto:vesipedonkennel@gmail.com)

### Tiedotus

[AuranNuuskutTiedotus@gmail.com](mailto:AuranNuuskutTiedotus@gmail.com)

## TOIMIKUNNAT

### Agility-tmk

Johanna Krusviita 050 5391386

### MEJÄ-tmk

Ei vetäjää tällä hetkellä

### NOME-tmk

Liisa Ewart 040 0592150

### Peruskoulutus-tmk

Terttu Aaltonen 044 3732502

### Räpylätassu-tmk

Sini Sorvari 040 5756875

### TOKO-tmk

Jeanette Wikman 050 5208604

### VEPE-tmk

Nina Remes 0400 914256

.....  
**2021**

## RÄPYLÄTASSU

### Aineistopäivät ja ilmestyminen:

3/2021 kädessäsi

1/2022 aineisto 6.1. ilm.vko 7-8

Toimitus ei vastaa lähetettyjen koe- tai näyttelytulosten eikä valioalstatietojen oikeellisuudesta.

### Tiedustelut:

Sini Sorvari 040 5756875

[AuranNuuskutTiedotus@gmail.com](mailto:AuranNuuskutTiedotus@gmail.com)

### Räpylätassun mainosten hinnat:

koko sivu 50 € \* jäsenhinta 25 €

puoli sivua 30 € \* jäsenhinta 15 €

Jäsenhinnat eivät koske yrityksiä – kysy edullisia vuosisopimushintojamme!

**[www.aurannuuskut.org](http://www.aurannuuskut.org)**

# Puheenjohtajalta

Syksy alkaa olla loppumaisillaan ja kurssi- ja koetoiminta loppuu joissakin toimikunnissa tältä vuodelta. Ensi vuoden toiminta suunnitellaan jo ahkerasti. Tänä vuonna on taas (varsinkin syksyllä) ollut paljon kokeita ja kursseja.

Myös naapuriyhdistyksiensä kanssa on tehty yhteistyötä. NOMEssa Salon Seudun Noutajat ry:n kanssa ja TOKOssa Turun Seudun Agilityurheilijat ry:n kanssa Pohjoismaiden Mestaruuden merkeissä. Unohtamatta näyttelytoiminta missä oltiin mukana järjestämässä Elonäyttelyä useamman muun yhdistyksen kanssa. Yhteistyö on sujunut hyvin ja aina on mukava tavata uusia ihmisiä koiraharrastuksen parissa.



24.11.2021 on taas yhdistyksen syyskokouksen aika. Kokous pidetään Varsinais-Suomen Kennelpiiriin majalla Lausteella. Tulkaa mu-

kaan viettämään mukava iltaa muiden harrastajien kanssa. Kokouksessa muistetaan vuoden aikana Valioarvon saaneet koirat. Muistakaa lähettämään hakemusta ajoissa!

Ralf

**ETUKANSI:** Roope (Pendolinon TQ Jazz) kutsuttiin yllättäen jäljestyshommiin Lietoon 11.10.2021, kun metsästäjät epäilivät hirven haavoittuneen jahdissa. Jäljen alku oli selkeä, mutta veretön. Pellonreunan sorkkakuvioista aloitimme 2,5 tunnin jäljestyksen, löysimme hirven metsästä, saimme sen levosta liikkeelle ja lopun hoitivat jahtimiehet. Roopen ja minun mukana kulkenut jahtipäällikkö ohjasi passimiehiä kuin shakkinappuloita sitä mukaa, kun etenimme maastossa ja hirvi pohti, mistä paikasta putkahtaisi metsästä ulos. Roope oli koko ajan motivoitunut ja teki töitä hyvässä vireessä. Kun hirvisonni oli lopulta kanveesissa, Roope oli sankari ja minä ylpeä, hikinen ja iloinen. Kuva: Liisa Ewart

## RÄPYLÄTASSU 3/2021 SISÄLLYSLUETTELO

AN hallitus & tmk .....	2	MEJÄ-uutisia.....	9	Jäsentenvälisen nome-kokeen voittajaksi Anne-Elina ja Aino.....	30
Puheenjohtajalta.....	3	Räpsä hakee taittajaa.....	9	Uusia valioita.....	32
AGILITY-uutisia.....	4	Inton tarina.....	10	Koiran Joulukuukausi.....	34
PETO-uutisia.....	4	MEJÄ-tuloksia.....	21		
Syyskokous.....	5	TOKO-tuloksia.....	23		
Valiomuistamiset.....	5	NOME-tuloksia.....	26		
VEPE-tuloksia.....	6	NOME-uutisia.....	29		
Vuoden koirat.....	7	Räpylätassuun juttuja.....	29		

[www.aurannuuskut.org/tapahtumakalenteri](http://www.aurannuuskut.org/tapahtumakalenteri)

## **AGILITY-uutisia**

### **Kevään agilitykurssi**

Uudet kurssit alkavat taas keväällä Väinölän kentällä.  
Lisätietoja ja ilmoittautumisohteet päivitetään nettisivuille talven aikana:  
[www.aurannuuskut.org](http://www.aurannuuskut.org) -> Agility -> Koulutus  
Seuraile myös seuran Facebook-sivua!

## **PETO-uutisia**

*Kaikki noutajarodut ovat voimakkaita ja melko suurikokoisia. Jotta noutajan kanssa voisi elää ja toimia, on sen oltava omistajansa hallinnassa. Kunnossa oleva perustotelevaisuus ja hyvä kontakti noutajan kanssa muodostaa myös pohjan harrastamiselle koiran kanssa – olitpa sitten kiinnostunut metsästyksestä, käyttökokeista, agilitystä, tokosta, näyttelystä...*

*Suunnitelmissa on järjestää kurssseja keväälle heti vallitsevan tilanteen salliessa.*

*Tarkemmat tiedot ja ilmoittautumisohteet julkaistaan Auran Nuuskujen nettisivulla [www.aurannuuskut.org](http://www.aurannuuskut.org) -> Peto ->Koulutus ja Facebookiin. Kurssseja pyritään järjestämään niin pentuikäisille, kuin jo varttuneimmillekin nuuskuille.*

*Kurssit ovat maksuttomia ja kurssseille otetaan 8-15 koirakkoa ohjaajien määrästä riippuen ilmoittautumisjärjestyksessä.*

*Tiedustelut: [aurannuuskutpeto@gmail.com](mailto:aurannuuskutpeto@gmail.com)*

## **Räpylätassu tiedottaa**

*Räpylätassu ilmestyy 3 kertaa vuodessa.*

*Lehdet nro 1 ja 3 julkaistaan paperiversiona ja lehti nro 2 julkaistaan nettiversiona [aurannuuskut.org](http://aurannuuskut.org) -sivulla.*



Auran Nuuskut ry:n sääntömääräinen

# SYYSKOKOUS

keskiviikko 24.11.2021 klo 19.00

V-S kennelpiiri, Hiihtomajanpolku 20, Turku

Kokouksessa käsitellään sääntöjen  
määräämät asiat, mm. henkilövalinnat sekä  
toimintasuunnitelma ja talousarvio v. 2022

Tilaisuudessa myös vuoden  
Valiomuistamiset

🐾 Tervetuloa

Auran Nuuskut ry hallitus



## Valiomuistamiset

**AN jäsen tiesithän, että 24.11.2021  
syyskokouksessa muistetaan myös Auran  
Nuuskujen tämän vuoden valioita  
(viime syyskokouksen 23.11.2020 jälkeen valioituneita)**

**Lähetä koirastasi seuraavat tiedot:**

**ko. valion arvo, koiran rotu ja sukupuoli, virallinen nimi ja  
kutsumanimi, kasvattaja, omistaja ja mahd. myös ohjaaja**

**viimeistään 14.11.2021 sähköpostilla:**

**ANSihteeri@gmail.com**

**MUISTAMISIA EI LÄHETETÄ JÄLKEENPÄIN  
ne on noudettava tilaisuudesta henkilökohtaisesti  
(tai edustaja paikalla kokouksessa)**

## **VEPE-tuloksia**

### **18.9.2021 Rusko**

Ylituomari Monica Lindroos  
Tuloksen saaneet:

#### **VOI:**

Labradorinnoutaja Brufinn Ladybird, "Karma",  
ohjaaja Henni Törmänen, pisteitä 71, VOI3

Labradorinnoutaja Vesipedon Merikotka, "Elmo",  
ohjaaja Jenni Spring, pisteitä 74, VOI3

Sileäkarvainennoutaja Majakkasaaren Niiskuneiti,  
"Hilma", ohjaaja Jaana Kontto, pisteitä 65,  
VOI3

#### **AVO:**

Labradorinnoutaja Tiny Tempresses Cant Stop  
Loving You, "Nala", ohjaaja Nina Flink, pisteitä  
75, AVO3

#### **ALO:**

Labradorinnoutaja Merjatuulian Okeanos,  
"Käpy", ohjaaja Kaisa Merimaa, pisteitä 100,  
ALO1 siirto AVO

Labradorinnoutaja Vesipedon Lumi, "Lee",  
ohjaaja Nina Remes, pisteitä 100, ALO1

#### **SOVE:**

Kultainennoutaja Joyful Tone's Arctic Speed,  
"Arttu", ohjaaja Kirsi Ståhlberg, pisteitä 95,  
SOVE, siirto ALO

Labradorinnoutaja Adventure's Kings Queens  
Beggars'n Thieves, "Nala", ohjaaja Mathilda  
Suominen, pisteitä 73, SOVE siirto ALO

Kultainennoutaja Joystep's Flash'n Thunder,  
"Väinö", ohjaaja Maria Nylund, Pisteitä 74,  
SOVE, siirto ALO

Labradorinnoutaja Icywaters Aubonne, "Ansa",  
ohjaaja Kirsi Koivunen, pisteitä 75, SOVE, siirto  
ALO



*Kuvat: Jenni Spring*

## **VEPE-uutisia**

**VEPE-toimikunta kiittää kaikkia aktiivisia harrastajia kaudesta 2021.**

**Hienoa ollut seurata kaikkien edistymistä ja innostusta lajiin sekä monen uuden harrastajan ensimmäistä kautta tänä kesänä.**

## **VUODEN KOIRAT 2021**

**Vuoden koirat-palkinnot ovat taas haettavissa!**

**Hakuohjeet ja lomakkeet AN netissä:  
[www.aurannuuskut.org/yhdistys/vuoden-koirasaannot-ja-hakuohje](http://www.aurannuuskut.org/yhdistys/vuoden-koirasaannot-ja-hakuohje)**

**Palauta lomake viimeistään 31.12.2021**

**ANSihteeri@gmail.com**

**Tarvittaessa saat lomakkeen ja säännöt**

**ANSihteeri@gmail.com**



# Lemmikkisi hyvinvointi – hoidossamme!



  
Koira-  
Kissaklinikka  

---

Hund-Kattklinik

ma-to 8-20 • pe 8-19  
Ajanvarauksella päivystys lauantaisin 9-17  
02-276 1999 • [www.koirakissaklinikka.fi](http://www.koirakissaklinikka.fi)  
Raviraitti 45, Metsämäki, 20380 Turku



## **MEJÄ-uutisia**

### **MEJÄ-kokeet**

Suunnitteilla vuodeksi 2022 MEJÄ-kokeet 1.5.2022 ja 28.8.2022 Kemiönsaarella. Seuraa tapahtumakalenteria.

MEJÄ-jäljentekokurssi, useamman yhdistyksen yhteistyönä, tulossa keväällä 2022.

### **MEJÄ-juttuja**

MEJÄ-aiheisia juttuja tai ideoita kaivataan lehteen, lähetä juttusi tai kerro toiveesi Marja Asikaiselle [asikainenmarja@gmail.com](mailto:asikainenmarja@gmail.com)

### **RÄPSÄ HAKEE TAITTAJAA!**

Oletko innokas sanansaattaja ja tiedon  
levittäjä, joka haluaisi taittaa  
Räpylätassu-lehteä?

Räpylätassutoimikunta hakee Räpsälle  
taittajaa, taitto-ohjelmanä käytössä InDesign  
(lisenssi pitää olla itsellä).

Ota yhteyttä:

[AuranNuuskutTiedotus@gmail.com](mailto:AuranNuuskutTiedotus@gmail.com)

## Inton tarina

Osallistuin koirani Inton, labradorinnoutaja FI JVA Brufinn Need For Speed, kanssa elokuun lopussa Auran Nuuskujen järjestämään MEJÄ -kokeeseen Kemiönsaarella. Koe oli perinteinen ”Auran Tuoppi” -koe, jossa jaetaan kiertopalkinto, Auran Tuoppi, parhaalle Auran Nuuskujen VOI-luokan noutajalle. Sain pyynnön kirjoittaa Räpylätassuun tarinan kivikkoisesta matkastamme tämän vuoden Auran Tuopin voittajaksi sekä selityksen siitä, miksi en kyennyt pidättelemään kyneleitäni, kun vuoden 2021 AT:n VOI-luokan parhaana koiran palkinto ojennettiin juuri Intolle.

Tämä ei ole sankaritarina, eikä selviytymistarina. Tämä ei ole tuhkimotarina eikä edes tarina rumasta ankanpojasta. Tämä on vain tositarina Inton, pienen noutajapojan, vuodesta. Tämä on tarina pienestä koirasta, joka on niin monella tavalla opettanut minulle periksiantamattomuutta, herkkyyttä, nöyryyttä, sekä ennen kaikkea ja tärkeimpänä pienen pienistä asioista iloitsemista. Tämä on tositarina pienestä noutajapojasta, joka ei todellakaan ole syntynyt onnellisempien tähtien alle, mutta jonka elämänasenteen haluaisin minäkin omaksua. Tämä on kertomus Intosta.

Palataan vähän myöhemmin vuoteen 2021, joka on ollut henkilökohtaisesti raskain vuosi ikinä. Ensimmäisen kerran lyhyesti Intosta ja sen lyhyen elämänsä aikana aikaisemmin kohtaamista haasteista. Inton on 5 -vuotias, koira parhaassa iässänsä. Se on aina ollut energinen, touhukas ja jokseenkin tapaturma-altis, mutta sillä on myös ollut hitokseen huonoa tuuria. Huolimatta lukuisista vastoinkäymisistä Inton perusasenne on, että elämä on ihanaa ja kaiken voi, ja kannattaakin, tehdä täysillä. Inton on sisimmiltään äärimmäisen



*Inton ylpeänä,  
AT VOI-luokan paraskoira*

kiltti, hyväntahtoinen pieni poika, joka asuu isossa ruumiissa. Omasta mielestään Inton on maailman nopein, hauskin, älykkäin, taitavin ja omasta mielestään Inton osaa myös lentää. Kaikki muut edellä mainitut ominaisuudet voin Inton kohdalla allekirjoittaa, mutta hyvin usein olen myös joutunut Intolle kertomaan, ettei sille ole vielä kukaan kasvanut siipiä, eikä se omista lentämiseen tarvittavia supervoimia.

Inton kohdalle on osittain sen vauhdikkaan elämänasenteen, mutta myös sen epäonnisuuden vuoksi sattunut paljon pienempiä ja isompiakin loukkaantumisia ja tapaturmia. Syksyllä 2019 Intolla todettiin kesken parhaimman koekauden hauisjänteen tulehdus. Inton joutui täydestä kisakunnosta sairauslo-

malle ja liikunta rajoitettiin minimiin, vain lyhyet pissalenkit kolmesti päivässä oli sallittu, kaikki hyppiminen ja alamäkien kävelminen sekä uiminen oli kielletty. Into toipui hauisjänteen tulehduksesta vol1 hyvin. Kolme viikkoa diagnoosin jälkeen kontrollikäynnillä Inton hauisjänteen todettiin parantuneen ja saimme luvan aloittaa rauhallinen liikunnan ja rasituksen lisääminen. Meidät myös ohjattiin fysioterapiaan Inton kuntoutumisen tueksi. Fysioterapiaan meni iloinen ja reippaasti liikkuva koira, ulos tuli ontuva, kolmijalkainen, kipeä koira. Viikko tämän käynnin jälkeen kävimme jälleen moikkaamassa ortopediamme. Klinikalta toin kotiin rauhoituksen jälkeen tokkuraisen koiran, jolle oli pistetty kortisonia sekä hauisjänteeseen, että varpaaseen. Diagnoosina oli siis uusiutunut hauisjänteen tulehdus sekä varpaan sidekudosvamman.

Tästä alkoi pitkä ja maltillinen 5 kk sairasloma. Liikunta oli vahvasti rajoitettu. Sairasloman aikana Inton ennen niin muhkeat lihakset heikkenivät todella paljon. Into kutistui sairaslomansa aikana paljon, ja oli melko lihasköyhässä kunnossa helmikuussa 2020, kun sattui jotain todella pahaa. Helmikuun 2020 alun tiistai-iltapäivänä Into joutui vieraan koiran hyökkäyksen kohteeksi. Hyökkäys oli todella raju. Pääsin nopeasti puuttumaan tilanteeseen, mutta ne hetket, kun juoksin Inton avuksi, tuntuivat tuskalisen pitkiltä. Pystyn edelleen kuulemaan korvissani Inton tuskanhuudot, kun vieras koira riepotteli sitä kuin tyhjää sakkia. Olin täysin vakuuttunut, ettei Into tule selviämään pahoinpitelystä hengissä. Ja uskon vahvasti, että myös Into oli vakuuttunut siitä, että sen loppu on koittanut. Lääkärikäyntihän siitä tuli, mutta yllättäen ulkoiset vammat olivat melko pienet tapahtuneen huomioiden. Tai niin luulimme. Totuus valkeni vasta paljon myöhemmin. Meillä oli tapahtuneen jälkeisellä viikolla myös hauisjänteen sekä var-

paan sidekudosvamman kontrollikäynti, ja silloin vielä tutkittiin uudelleen Inton vammat hyökkäyksen jäljiltä. Kaikki vaikutti hyvältä, olimme selvinneet vain puremajäljillä, mustelmilla sekä aristavilla lihaksilla. Huh, mikä helpotus, ja suorastaan ihme, mietin! Kaiken lisäksi tuolla käynnillä saimme loputakin, lähes puolen vuoden sairasloman jälkeen terveen paperit hauisjänteen tulehduksesta vol2 sekä varpaan sidekudosvamasta! Se oli hieno päivä! Vihdoin saimme alkaa liikkua enemmän, kohottaa kuntoa ja rakentaa lihaksia takaisin!

Kevät tuli, Inton liikuntaa lisättiin ja lihaksiakin alkoi kasvaa. Treenitkin aloitettiin, ja koekauden alettua pääsimme myös starttaamaan kokeissa. Into pärjäsi hienosti ja kurjan talven jälkeen oli aivan mieletön tunne, kun Into jäljesti itselleen jälkivalion arvon heinäkuussa 2020. Kaiken kukkuraksi karsintapisteemme riittivät osallistumaan vuoden 2020 MEJÄN piirinmestaruuskokeisiin, jossa sijoituimme neljänneksi! Ei piirinmestaruuksiinkaan päästy ilman Inton järjestämää jännitysnäytelmää, sillä Into onnistui vain neljä päivää ennen piirinmestaruuskokeita saamaan alaleukansa pois sijoiltaan, mutta tämäkin on tarina, joka jätetään toiseen kertaan.

Inton epäonnesta, sattumuksista ja koheltamisista voisi varmasti kirjoittaa kirjan, mutta palataan Inton vuoteen 2021. Vuosi alkoi mennä pieleen jo tammikuun alkupuolella. Oli ihan tavallinen talvinen sunnuntaipäivä. Lunta oli todella paljon, olimme ulkoilleet koirieni, Inton sekä pikkuveljensä Onnin, kanssa ihan normaalit ulkoilut. Vietimme sunnuntai-iltaa sohvalta televisioin ääressä, kun Into täysin yllättäen kävi todella levottomaksi. Se vaihtoi asentoa sohvalta ihan jatkuvasti, mikään asento ei ollut hyvä. Inton katse ja olemus oli jotenkin tuskainen, eikä jatkuva asennon hakeminen ollut sille nor-

maalia. Tajusin, että jotain on vialla ja pyysin Intoa laskeutumaan sohvalta, jotta saisin tutkia mikä on hätänä. Into tuli alas sohvalta, mutta ei laskenut vasenta takajalkaansa maahan. Vasen takajalka oli täysin krampissa vartalossa kiinni. Lisäksi Inton takaosan ja lanneselän lihakset olivat spasmissa. Kipu oli niin voimakas ja Into niin tuskainen, ettei auttanut kuin ajaa sunnuntai-iltana päivystykseen. Päivystävä lääkäri ei osannut sanoa mikä Intossa oli vikana. Vasenta takaraajaa ei pystytty kunnolla tutkimaan voimakkaiden lihasspasmien vuoksi, eikä päivystyksessä oltu innokkaita kuvaamaan Intoa. Saimme kipulääkkeet sekä lihasrelaksantit ja ohjeeksi suunnata arkena ortopedin vastaanotolle.

Saimme samalle viikolle ajan Intoa ennenkin hoitaneelle ortopedille. Tulehduskipulääkkeet ja lihasrelaksantit olivat jo helpottaneet Inton oloa niin, että se pystyi hieman varomaan vasemmalle takajalalle ja raaja pystyttiin paremmin tutkimaan. Intoa tutkittiin mm. röntgenkuvin, mutta mitään selitystä lihaskrampeihin ja kipuun ei löytynyt, selän rtg -kuvatkin olivat yhtä kauniita ja hienoja kuin vuotta aikaisemmin. Saimme ohjeeksi jatkaa kipulääkekuuria ja mikäli oireilu uusiutuu, voisi CT -kuvantaminen tulla kyseen seen syyn selvittämiseksi.

Aloitimme Inton kanssa viikoittaisen fysioterapian. Inton mystinen oireilu vaivasi minua, enkä oikein allekirjoittanut äkillistä ja selittämätöntä selkälihasten krampia, joka olisi noin voimakkaan oireilun aiheuttanut. Jo syksyllä 2020 olin tarkkaillut Intoa toisinaan hyvin mielletäessä. Mutta koska Into oli liikkunut mielellään ja hyvin, sillä ei ollut minkäänlaista kipukäytöstä eikä siinä näkynyt muutenkaan varsinaisesti mitään hälyttävää ja outoa, ei minulla ollut oikein mitään, mihin tarttua. Mutta jokin oli jo syksyllä minua häirinnyt. Intolla oli ollut pitkä sairausloma hausjänteen tulehduksen kanssa ja sinä

aikana sen lihakset olivat heikentyneet. Ymmärsin lihaksiston kunnon olleen havainnon, joka minua oli jo syksyllä vaivannut. Into oli kyllä sairaslomansa jälkeen kerännyt voimaa ja lihasta etuosaansa, mutta sen takaosan lihaksisto ei ollut kehittynyt samassa tahdissa. Ei se nyt mitenkään valtava ero ollut, mutta sellainen, jonka esimerkiksi valokuvissa havaitsin: Takaosa oli suhteessa etuosaan heikkolihasinen, täysin erilainen kuin aikaisemmin. Ja nimenomaan Inton takaosan lihaksisto oli heikko lanneselästä alkaen ja myös sen vatsalihakset vaikuttivat heikoilta. Koska kaikki oli vaikuttanut olevan kunnossa, olin uskotellut, ettei Into, iso uros, ollut ehtinyt kehittää lihaksiaan entiselleen pitkän sairausloman jälkeen.

Suuntasimme fysioterapiaan. Inton lihaksistolle on tehtävä jotain. Koska taustalla oli kaksi hausjänteen tulehdusta, oli takaosan lihasvoima merkityksellinen etuosan kuormituksen tasapainottamiseksi ja uusien hausjänteen tulehdusten ennaltaehkäisemiseksi. Aloitimme viikoittaisen fysioterapian tammikuun lopulla. Fysioterapeutti ei löytänyt Intosta suurempaa vikaa, ainoastaan takaosan lihakset ja vartalon syvät tukilihakset eli ne kuuluisat core-lihakset, olivat varsin heikot. Syvien tukilihasten sekä takaosan jumppa tuotti toki hieman tuloksia, mutta ei kuitenkaan edes kahden kuukauden viikoittaisen hoitojakson aikana mitenkään merkittävästi. Uusia selkäkrampeja ei kuitenkaan enää ilmennyt, hieroin Inton läpi viikoittain ja kävimme myös säännöllisesti osteopaatin käsittelyssä. Kaikki vaikutti ihan hyvältä.

Alkukeväästä tammikuiset oireilut oli jo jätetty taakse, katse oli kohti kevättä ja alkavaa koekautta. Loppupalvi sekä alkukevät meni hyvin. Huhtikuussa kuitenkin alkoivat otsaryppyni jälleen syventyä: eräänä päivänä Into tuli sohvalta alas, ja sen oikea etujalka petti alta parin askeleen ajan. Sen jälkeen se



oli täysin kunnossa enkä löytänyt koirasta mitään kipureaktioita tai vikaa. Huhtikuun lopussa huomasin metsälennkillä, että Intolta petti pari kertaa takajalka alta. Vain parin askeleen ajaksi, eikä Into itse edes vaikuttanut huomaavan asiaa. Kiinnitin huomiota Inton liikkumiseen ja erityisesti siihen, että sen takaosan liike vaikutti hyvin ahtaalta, ja takajalkojen liike lyhyeltä.

Ravatessa se ikään kuin polki takajalkoja paikoillaan ja takaosan työntö puuttui. Silti Into liikkuu iloisesti ja mielellään, eikä mitään isompia lihasjännityksiä Inton kehosta löytynyt. Kuitenkin minulle tuli tunne, että jossain on jotain vikaa.

Maanantai, toukokuun 3. päivä oli päivä, jolloin meidän kesän suunnitelmat ja toiveet romahtivat. Aamulennkillä Into oli täysin normaali, mutta pari tuntia myöhemmin se alkoi oireilla täysin identtisesti verrattuna tammikuun oireiluun. Inton vasen takajalka kramppasi vartaloon kiinni, lisäksi koko takaosan lihaksisto oli täysin kramppissa. Poikkeuksena edelliseen kertaan oli, että Inton takaosa oli voimaton, velto, eikä Into oikein itsekään tuntunut hahmottavan takaosaansa. Arvasin jo, mistä on kyse ja itku nieleskelten soitin eläinlääkärille ja pyysin Intolle kiireellistä aikaa CT-kuvauksiin. Intoa hoitanut tuttu ortopedi lupasi ottaa Inton tutkittavaksi ylimääräisenä leikkauspäivänsä lomaan, joten Into pääsi vain muutamaa päivää myöhemmin CT-kuviin. Odotellessamme kotona



*Tasapainoharjoittelua ja lihaskuntoilua*

nämä muutamat päivät tutkimuksiin pääsyä ehti mieli ja ajatukset kulkea todella synkkiä polkuja.

Minulle on aina ollut tärkeää, että koira saa elää elämisen arvoista elämää. Ja Into... Voi, kun tietäisittekin, millainen Into on! Niin kuin alussa kerroin, Into tekee kaiken aina täysillä. On olemassa sellainen asia kuin intolisä, jonka ymmärtää vasta, kun Intoon on oikeasti tutustunut. Into on varmasti monen mielestä jopa rasittava, koska se suhtautuu kaikkeen niin täysillä, intohimoisesti, mitään säästelemättä. Into jos joku, rakastaa elämää! Into vetää aina kaiken äärimmäisyyksilleen, täysin uudelle tasolle, välillä jopa rasittavuuteen asti. Into pitää tuntea, nähdä, haistaa ja maistaa, sen riemu, energisyys, avoimuus asioita kohtaan ja ennen kaikkea sen suuri sydän ja sen valtava halu tehdä töitä ja käyttää nenäänsä! Ne pitää kaikki kokea, jotta ymmärtää mitä yritän sanoa. Inton suuri ja lämmin sydän, joka sykkii kaikelle ja kaikille. Sydän, joka rakastaa työntekoa ja erityisesti jäljestämistä! Sellaisen koiran pi-

tää saada elää täysillä. Juuri sellaisena kuin on, toisinaan rasittavana, mutta niin rakastettavana! Yhdenkään koiran, eikä varsinkaan sellaisen koiran kuin Inton, elämää tulisi joutua mitenkään rajoittaa. Sellaisten koirien kuin Inton, tulee saada juosta, tehdä töitä, käyttää nenää. Ja lentää. Vain silloin voi inomainen koira elää onnellisena.

Minulla oli vahvat epäilykseni diagnoosista ja siitä, mistä on kyse. Into oli todella kipeä, siihen sattui, vaikka kipulääkkeet hieman helpottivat oloa. Muutimme koko lauma, minä, Into ja Inton pikkuveli Onni, asumaan olohuoneen lattialle. Sängynpatja siirrettiin olohuoneeseen, pääsy sohvalle ja sängylle estettiin. Into sai levätä olohuoneen lattialla sängyn patjalla, keskellä kaikkea, ja illalla käperryimme kaikki Inton viereen. Ne yöt olivat raskaita. Kyllä, itkin joka ilta, peläten



*Mejä-teeniä onnellisen koiran kanssa*

pahinta. Halasin Intoa niin kovaa ja paljon kuin uskalsin satuttamatta sitä. Pyyhin kyyneleeni sen kiiltävään lämpimään turkkiin, suukottelin sen samettisia poskia ja korvanlehtiä. Kerroin, että mamma hoitaa, kaikki järjestyy. Samalla hiljaa miettiessä, miten tästä selvitään ja mikä on Intolle oikein ja parasta. Mietin, miten Inton pikkuveli Onni, jolle isovelji on kaikki kaikessa, selviää, jos Into ei selviä? Mitä, jos joudumme luopumaan Intosta? Kuinka kukaan meistä selviää? Kuinka kukaan meistä voi selvitä ilman pientä suurta Into-Piukeeta?

Lopulta pääsimme CT-kuville. Vielä ennen kuvia kävimme ortopedin kanssa tilannetta läpi ja Intosta otettiin myös kattavasti verikokeita. Into jäi klinikalle tutkittavaksi, minä yritin keskittyä töihin. Lopulta iltapäivällä ortopedi soitti. CT-kuvaukset vahvistivat epäilykseni: Intolta löytyi kaksi välilevypullistumaa lannerangasta. Utinen ei ollut yllätys, oireiden perusteella olin jo osannut tätä odottaa. Silti tuntui, kuin maa olisi romahtanut jalkojen alla. Miten Into vielä tästäkin toipuisi? Toipuisiko ylipäätään? Pystyisikö Into enää koskaan tekemään asioita, joita rakastaa: jäljestämään, tekemään töitä, harrastamaan, leikkimään, juoksemaan metsässä? Ja lentämään? Pystyisikö Into ylipäätään enää elämään iloisena ja aktiivisena noutajana arvoista elämää? Mikä olisi Inton kannalta oikea ja reilu ratkaisu? Tiesin, että Into ei olisi onnellinen, jos sen loppuelämä olisi tiukasti rajoitettua liikunnan, työnteon ja nenäkäytön suhteen. Eikä sellaista Into edes ansaitsisi.

Jatkoimme olohuoneen lattialla nukkumista ja elämästä tuli hyvin rajoitettua. Lepäsimme ja laseroimme Inton lannerankaa pullistumien alueelta. Toivomme parasta. Intolle kerroin, että mamma hoitaa, mutta öisin silmät muurautuivat kyyneleistä umpeen. Lupasin, että Into tulee kuntoon, mutta olen myös koi-

rilleni luvannut, ettei niiden tarvitse kärsiä. Kyllä, niin monena yönä mietin, mikä on Intolle oikein. Tuleeko Into enää kuntoon, onko elämä jatkossa elämisen arvoista Intolle, vai joudunko lunastamaan sen kaikista raskaimman lupauksen, jonka eläimilleni olen antanut?

Into kuitenkin alkoi hiljalleen vaikuttaa paremmalta. Toukokuun lopussa olimme jälleen ortopedin vastaanotolla kontrolloimassa selän tilannetta. Into ei antanut mitään kipureaktiota selän alueelta, se oli jälleen alkanut venytellä selkäänsä ja oli muutenkin kivuttoman oloinen. Vaikutti siis siltä, että välilevypullistumat olivat rauhoittuneet! Ortopedimme on hoitanut koiriani jo vuosia ja tuntee sen varsin hyvin. Selitin ortopedille havaintoni ja huoleni Inton takaosasta, jonka lihassassa ei hauisjänteen tulehduksen aiheuttaman sairasloman jälkeen ollut vaikuttanut palautuvan. Vaikka Intolla toki oli takaosassaan jonkin verran lihasta, oli lääkärikin sitä mieltä, että liikunnallisen aktiivisuuden huomioiden Inton takaosan lihaksiston pitäisi olla paremmin kehittynyt. Intosta otettiin lisää verikokeita, joilla tutkittiin mm. mahdollisia lihassairauksia. Koetulokset olivat täysin kunnossa: heikon lihaksiston taustalla ei ollut mikään sairaus. Ortopedikin raapi päätään: mistä voi johtua Inton takaosan ja syvien tukilihasten heikkous, joka ilmeisesti on aiheuttanut myös lannerangan alueelle välilevypullistumat? Intolta oli ortopedin tutkimuksissa testattu jo useamman kerran kaikki tyypilliset asentotunto- ja ääreisrefleksit. Ortopedimme keksi kuitenkin testata vielä yhden refleksin, jonka tulos antoikin meille jotain uutta infoa. Refleksi toimi Intolla vartalon oikealla puolella normaalisti, mutta vasemmalla puolella ei. Eli Intolla on toispuoleinen hermovaurio, jonka seurauksena Inton syvät tukilihakset ja erityisesti vasemman takaraajan hahmotus ja käyttö on heikentynyt.



*Into käytännönjäljellä*

Ei tokikaan voida varmuudella todistaa, mutta ottaen huomioon ajankohdan, jolloin olen alkanut kiinnittää huomiota Inton heikkoon takaosan lihaksistoon sekä heikentyneisiin core-lihaksiin. On todennäköistä, että hermovaurio on seurausta helmikuun 2020 tapahtumista, kun toinen koira kävi Inton päälle, hyökäten ja purren Intoa selkään, nostaen Inton selästä ilmaan ja riepotelten kuin onnetonta tiskirättiä. Heikentyneiden tukilihasten seurausta ovat lannerangan välilevypullistumat. Uutinen oli minulle järkytys, mutta myös jonkinlainen herääminen. Hermovaurio selitti niin paljon! Heikot lihakset, takaosan heikko hahmotus, kummallinen liikkuminen, välilevypullistumat. Vasta nyt aloin hahmottamaan, miten voisin Intoa yrittää auttaa. Mitä minun tulisi tehdä, miten ryhtyisimme Intoa kuntouttamaan.

Aloitimme kuntoutuksen, meidän oman ”vysioterapian”. Kesäkuun ensimmäisenä päivänä otin Intosta sivukuvan. Päätin, että otan joka viikko kuvan Inton sivuprofilista nähdäkseni, miten paljon saamme Intoon muutosta aikaan jumpan ja kuntoutuksen avulla. Pyysin Intoa seisomaan takapihan terassille tiiliseinän eteen. Otin kuvan, ja kuvan nähdessäni tuli jälleen itku, sekä valtava itsesyytös. Miten ihmeessä olin voinut antaa tämän tapahtua!! Olihan Into toki ollut jo lähes kuukauden päivät sairaslomalla ja levossa välilevypullistumien vuoksi, mutta vasta kun näin Inton valokuvasta, tajusin, kuinka huonosti Intolla on asiat: Into seisoivat takajalat vartalon alla. Sen selkä oli painunut notkolle vatsalihasten heikkouden vuoksi. Se oli ryhdytön, se oli ikään kuin pudonnut lapaluidensa väliin. Siinä ei ollut lainkaan lihaksia. Olinhan toki huomannut jo ihan tunnustellen, että Inton selkärangan ympärillä ei enää ollut lihaksia, mutta vasta kun näin koko karun totuuden valokuvassa, tajusin, kuinka kurjassa kunnossa rakkaani olikaan!

Aloitimme sinnikkään päivittäisen harjoittelun. Ensin syvien tukilihasten staattisilla harjoitteilla. Alkuun makuulla ja istuen, siten seisten. Hiljalleen lisäsimme mukaan tasapainotyynyjä, asennon vaihtoja, takaosan koordinaatio-harjoitteita ja muita vaativampia core- sekä takareisi- ja pakaraharjoitteita. Aloimme harjoitella kävelemistä ylämäkeen. Kuljin Inton perässä ja aktivoitin vasemman takajalan lihaksia. Hiljalleen opettelimme ravaamaan: ensin tasamaalla, sitten loivassa ylämäessä. Juoksin Inton perässä, pidin kiinni vasemmasta takajalasta ja muistutin lihaksia niiden olemassaolosta. Into ei alkuun pystynyt ravaamaan ylämäkeen lainkaan, sillä voimaa takaosassa ei vain ollut. Into olisi halunnut joko kävellä tai loikkia etujaloilla vetämällä ylämäkeen. Hyödynsimme myös lämpimät luonnonvedet. Ensin kahla-ten, lopulta kellukkeiden kanssa etenimme

syvemmälle ja opettelimme uimaan. Alkuun Into ei uidesaan hahmottanut lainkaan vasenta takajalkaansa. Se kauhoi etutassuilla ja potki oikealla takajalalla, mutta veti vasemman takajalan vatsaan kiinni. Jouduin siis kahlaamaan Inton perässä, ohjaten vasemman takajalan liikerataa ja muistuttamaan lihaksia sekä hermostoa siitä, että myös vasen takajalka on olemassa ja sitä voi käyttää. Voi riemua, kun Into lopulta alkoi tehdä uintipotkuja myös vasemmalla takajalalla! En ele varmaan koskaan aikaisemmin tanssinut vedessä, mutta silloin taisin tanssia onnesta. Alkuun vasen takajalka potkaisi ehkä noin joka kolmas kerta, mutta hiljalleen se alkoi osallistua yhä enemmän ja säännöllisemmin.

Otin Intosta sivukuvat joka tiistai, samassa paikassa takapihamme terassilla. Jo viikon päivittäisen systemaattisen jumpan jälkeen luulin näkeväni kuvissa jotain eroa, mutta kahden viikon jälkeen ero oli merkittävä: Inton selkälinja oli kohonnut, sen takajalat eivät olleet enää ihan niin voimakkaasti vartalon alla ja myös ryhti hartioiden alueella oli kohonnut. Pientä pyöristymistä oli havaittavissa niin reisi- kuin hartialihaksissa. Neljän viikon kuluttua ero oli jo huomattava. Neljä viikkoa jumpan ja hermotuksen uudelleenopetteluun aloittamisesta Into kantoi itsensä ryhdikkäästi ja ylväästi, selkälinja oli kauniisti suoristunut. Myös vatsalinja oli kohonnut mikä kertoo myös vatsalihasten vahvistumisesta, samoin takajalkojen asento oli korjaantunut normaaliin, eikä Into enää seisonut takajalat vartalon alla. Takaosa oli selvästi vahvistunut, lihaksisto pyöristynyt. Kaiken lisäksi Into jaksoi ravata ylämäkeen ja se myös ui. Toki kellukkeiden kanssa, mutta käyttäen myös vasenta takajalkaansa tehokkaasti.

Inton kuntoutuksen eteneminen olisi ihan toinen, oma tarinansa. Ei kaikki mennyt koko ajan hienosti ja hyvin. Välillä oli hy-



viä päiviä, välillä huonoja päiviä kun tuntui, ettei homma etene lainkaan. Oli päiviä, kun uintipotkut sujuivat kuin unelma, ja päiviä kun harjoittelimme uintipotkuja ja opettelimme kävelemään ylämäkeen tai edes seisomaan tasapainotyynyjen päällä. Kuntoutus oli aaltoilua, nauttien välillä aallon harjalla keikkuen, välillä taas sukelsimme vatsa edellä armottoman kovaan veteen. Mutta askel ja potku, mäki ja aalto kerrallaan, välillä kompuroiden ja välillä isoin harppauksin, Into vahvistui. Mutkia toi matkaan, että Into loukkasi heinäkuussa takapihallamme etujalkansa, oireillen sitä samoin kuin hauisjänteen tulehduksessa vain vajaat kaksi vuotta aikaisemmin. Onneksi ultraäänitutkimus kuitenkin paljasti, että hauisjänteet olivat kunnossa, mutta tuon seurauksena myös kuntoutukseen tuli pieni luova tauko. En kuitenkaan väsytä teitä yksityiskohdilla Inton kuntoutuksesta enempää.

Lopulta olin varma, että Into kuntoutuu vielä ennalleen. Into saisi takaisin elämänsä kaikkine asioineen, joita se niin suuresti rakastaa. Tuli päivä, johon en ollut uskonut, ilmoitin Inton MEJÄ -kokeeseen Kemiönsaareen 29.8.2021. Tiesin, että Intolla on vielä fyysinen kestävyyskunto heikko, ja voittajaluokan jälki on pitkä. Emme olleet treenanneet

lainkaan huhtikuun jälkeen, ylipäättään koko keväänä olimme tehneet vain pari, kolme lyhyttä harjoitusjälkeä. Into oli kuitenkin pysytynyt palaamaan normaaliin liikuntaan, sen lihasvoima oli parantunut ja kehonhallinta sekä takaosan käyttö ja hahmotus kehittynyt jopa paremmaksi kuin ennen välilevyjen pullistumia. Vielä edellisenä päivänä ennen koetta mietin, olenko ihan hullu ja typerä, kun vien Inton kokeeseen tällaisen kesän jälkeen, näin lyhyen kuntoutuksen jälkeen.

Kokeessa meillä ei ollut mitään muita tavoitteita kuin nauttia ja pitää hauskaa. Nauttia ja olla onnellisia siitä, että ylipäättään olemme siinä kunnossa, että on edes mahdollista harkita osallistumista. En odottanut Intolta sen normaalia koesuoritusta. En rehellisesti ollut edes varma, jaksaisiko Into kaadolle saakka vai loppuisiko sen kunto kesken matkan. Sovimme Inton kanssa, ettei tyylillä ole väliä, osallistumisella on. Ja asenteella on. Ja sitä jos jotain, Intolla on. Asennetta.

Sunnuntaina 29.8.2021 kokoonnuimme Kemiönsaarelle Auran Nuuskujen Auran Tuoppi -kokeeseen. Oli kaunis, melko kolea aamu, mutta päiväksi oli luvattu lämpenevää. Lähes vuoden tauon jälkeen oli upea tunne seistä muiden kokeeseen osallistuvien kans-



*Uimatreniä*



*Vysioterapiaa Into ja Onni*

sa tuomarin alkupuhuttelussa. Jos ei ole vielä käynyt selväksi, olen jokseenkin tunteellinen ihminen, ja jo pelkästään tuomarin alkupuhuttelu, jonka olen kuullut jo niin monia, monia kertoja aiemminkin, sai minut liikuttamaan. Ihan vain siksi, että koko alkuvuoden sairastelujen jälkeen olimme mukana kokeessa, ja se jo pelkästään oli upea tunne!

Into sai arvonnassa jäljen numero 35. Se ajettaisiin tuomariryhmän ensimmäisenä. Sehän sopi meille, Intolle aamun viileys on parempi kuin iltapäivän lämpö. Koepaikalla Intolle ei todellakaan tarvinnut kertoa, mitä tänään olisi ohjelmassa. Into kyllä tiesi, ja voi jestas se oli onnellinen! Intolla on vihreät työhaalarit, eli jälkivaljaat. Kun Into näki, että otin laukusta sen vihreät työhaalarit, ei Into voinut enää pidätellä itseään. Se heitti kieppiä ja kiljui onnesta, sukelsi suoraan valjaisiin. Voidaanko jo mennä!! Ja kyllä, myös minulle oli suunnattoman hieno tunne saada pukea Into sen vihreisiin työhaalareihin. Niin hieno ja uskomaton tunne, että jälleen silmäkulma kostui.

Meille osoitettiin jäljen alku. Inton koesuoritus saattoi alkaa. Jätin Inton tuttuun tapaan istumaan parin metrin päähän lähtömakauksesta ja menin itse tutkimaan makauksen. Kutsuin Inton luokse, ja tutkittuaan makausta aloitimme 10 metrin ohjausmatkan. Inton tuntien olin varautunut lähtöön kuin siitä kuuluisasta tykinsuusta ja jouduin ihan tosissani pidättelemään, jotta se pysyi edes jotenkin hallinnassani ohjausmatkan ajan. Intolla oli niin kiire töihin, että olin mennä itse nurin useamman kerran. Ohjausmatkan päätyttyä Into sai työrauhan, ja minä sain vain nautiskella! Tunnustan, että jäljen ensimmäisen sivun jalkani olivat kuin vetelää makaronia. En oikeastaan tiedä miksi, sillä en jännittänyt koetta, meillä ei ollut tavoitteita eikä suorituspaineita, ehkä se oli sekoitus onnellisuutta ja helpotusta, kiitollisuutta siitä, että sain olla Inton kanssa kokeessa. Varmasti mukana oli myös liikutusta, kun näin, miten suuresti Into nautti päästessään pitkästä aikaa töihin. Se teki töitä niin tosissaan, niin täysillä ja niin suurella intohimolla kuin

vain Into voi! Ja voi, miten onnellinen se oli! Koko sen olemus huokui silkkaa onnea ja määrätietoisuutta sen selvittäessä jälkeä.

Ensimmäisellä kulmalla oli katko, sen Into selvitti hienosti, merkatien myös matkalla vastaan tulleet makaukset. Kolmannella suoralla Into alkoi olla kovasti hikinen ja kuumissaan. Se löysi vesilätäkön, johon jäi vilvoittelemaan. Lämpötila oli vain hieman reilu +10C, mutta Inton oli hiki. Olin jo ennen jäljelle lähtöä sanonut tuomarille, että joudun varmasti juottamaan Inton kesken matkan. Tuomari hieman epäillen kysyi, että ihanko oikeasti? Nyt, Inton vilvoitellessaan itseään pienessä vesilätäkössä, kieli leipälapion kokoisena, taisi tuomarikin ymmärtää mitä tarkoitin ennen jäljelle lähtöä, kun sanoin, että Into tekee töitä joka solullaan. Kysyin tuomarilta lupaa juottamiseen. Juottamisen jälkeen Into nousi ylös, ravisteli, ja jatkoi matkaa selvittäen hienosti myös kolmannen makauksen sekä viimeisen kulman. Into oli koko matkan edennyt hienosti jälkiuran päällä ja tuntiessani tutun paineen liinassa tiesin sen olevan koko ajan jäljellä. Se oli tehnyt todella hienot kulmat ja merkannut jokaisen makauksen. Kun käännymme viimeisestä kulmasta, en voinut enää olla hymyilemättä. En takuulla ollut koko kesänä hymyillyt yhtä leveästi kuin silloin, Inton edetessä viimeistä suoraa koejäljellä, jota en alkukesästä edes uskonut sen voivan koskaan enää jäljestää! Ja voi, miten hienosti se olikaan jäljestänyt! Into merkkasi vielä viimeisen makauksen, samalla purkauivat kyyneleet. Kyyneleet, jotka olivat puhtaasti onnen ja ilon, sekä suuren kiittollisuuden kyyneliä. Tiesin, että Into on tekemässä koko tähänastisen uransa yhtä parhaista koesuorituksista, enkä todellakaan olisi uskonut, että Into tekee sellaista suoritusta vain reilu kolme kuukautta välilevypullistumien jälkeen, hermovaurion kanssa.

Saavuimme kaadolle, ja Into jäi seisomaan kaadon eteen. Tuomari kiitti suorituksesta ja sain luvan palkata Inton. Itkin ja nauroin, yritin hillitä itseni ja toivoin, että tuomari ja opas uskoisivat minun vain pyyhkivän hikeä kasvoilta. Kehuin Intoa, joka oli sekin hikinen, mutta niin onnellinen! Koko pieni poika oli soikeana onnesta saadessaan tehdä töitä ja löydettyään sorkan. Sitä pitikin ylpeänä esitellä tuomarille ja oppaalle! Koesuoritus oli huikean hieno! Tiesin, että Into pystyy moiseen, mutta en todellakaan ollut odottanut tätä ensimmäiseltä koejäljeltä pitkän sairasloman ja kuntoutuksen jälkeen ilman treenejä. Olin niin tyytyväinen, niin onnellinen ja niin ylpeä Intosta!

Olin jo saanut parhaan palkinnon, paljon enemmän kuin olin odottanutkaan. Tunteet olivat ”hieman” epäuskoiset ja sekavat, kun meille Inton kanssa vielä ojennettiin kokeen päätteeksi Auran Tuoppi -palkinto kokeen parhaana VOI-luokan koirana. Sitä en ollut todellakaan odottanut, saati haaveillut. Yllätyttekö, jos kerron, että jälleen hanat aukesivat ja kyyneleet valuiivat pitkin poskiini? Into, pieni lentävä epäonnen Into, joka vain muutama kuukausi sitten opetteli vielä ravaamaan ja uimaan, oli nyt jäljestänyt itselleen kokeen parhaana koirana arvostetun Auran Tuoppi -kiertopalkinnon ja vielä hienoin pistein, tuloksena VOI1 ja 48 pistettä!

Minua pyydettiin kirjoittamaan tarina meidän vuodesta sekä kertomaan, miksi liikutus oli niin voimakasta, kun kuulin koetuloksen ja vastaanotin Intolle ojennetun kiertopalkinnon. Tämä on se syy. Inton kuntouttaminen on ollut raskasta, eikä missään vaiheessa kukaan osannut minulle kertoa, tuleeko Inton kuntoutuminen viemään muutaman kuukauden vai vuoden. Tai tuleeko Into ylipäättään koskaan kuntoon. Kaiken tämän Inton sairastelun lisäksi myös nuorempi koirani, Onni, on sairastellut koko vuoden. Sillä on



*Into on mitali kaulassa ja "pikkuveli" Onni on vieressä*

myös ollut ongelmia selän kanssa, sillä on todettu sydämen supistumisvajausta, sekä viimeisimpänä kilpirauhasen vajaatoiminta. Tämä vuosi on ollut käsittämättömän raskas niin monella tapaa, eikä todellakaan lainkaan sellainen, kuin olin suunnitellut. Tavoitteet, joita asetin tälle kaudelle, eivät ole toteutuneet. Tavoitteet murenivat molempien koirien kohdalla jo alkuvuodesta, mutta en olisi silloin osannut kuvitellakaan millaista taistelua ja painajaisia tästä vuodesta tulisikaan. Eikä se taistelu ole vielääkään ohi.

Tämä on tarina Inton vuodesta. Ja se vuosi jatkuu vielä. Onneksi. On ollut hetkiä, kun olen ollut valmis luovuttamaan, kun olen miettinyt, olisiko se Intolle parempi ja oikeampi ratkaisu. Inton kuntouttaminen jatkuu vielä, ja tulee jatkumaan läpi sen koko elämän. Hermovaurio on ja pysyy, ja siksi-

kin Inton elämän oleellinen osa tulee aina olemaan aktiivinen syvien tukilihasten sekä vasemman takaraajan jumppaaminen ja kuntoutus. Mutta Into on sissi, pieni sitkeä poika. Kuten alussa kirjoitin, Into on koira, persoona, joka on niin monella tavalla opettanut minulle periksiantamattomuutta, herkkyyttä, nöyryyttä, sekä pienen pienistä asioista iloitsemista. Ja nimenomaan pienistä asioista ja elämästä nauttimista, kiitollisuutta. Tulokset ja tittelit eivät ole tärkeitä, osallistuminen on. Mahdollisuus ja kyky tehdä asioita, joista oikeasti nauttii molemmat, niin koira kuin ohjaaja.

Nautitaan ja iloitaan kun voidaan. Kaikki voi muuttua vain hetkessä, eikä meillä ole kuin tämä hetki.

*Teksti ja kuvat: Sonja Pohjoispää*



# MEJÄ-tuloksia

## Auran Tuoppi 29.8.2021 Kemiönsaari

Tuomarit: Timo Saario (yt), Marko Aaltonen, Rauno Koskinen, Johanna Nerdrum, Minna Rissanen



Auran Tuopin voittaja koirakko Ibu BRUFINN NEED FOR SPEED "Into"  
Auran Tuoppi kiertopalkinnon voittaja om ja ohj Sonja Pohjoispää tuomari Minna Rissanen kanssa

### VOI-luokka

Ibu BRUFINN NEED FOR SPEED  
VOI1 48

Auran Tuoppi kiertopalkinnon voittaja  
om ja ohj Sonja Pohjoispää

Ibn STRONGLINE'S I HAVE A DREAM  
VOI1 48  
om. Marita Nisula, ohj. Hanna Eerola

chnn MIKLAUS VINHA  
VOI1 47  
om ja ohj Elina Koskinen

Ibn KOTILINNUN NELIAPILA  
VOI1 44  
om ja ohj Acke Holmberg

Ibu STRONGLINE'S ROSCO  
VOI1 44  
om ja ohj Antti Nisula

Ibn TINY TEMPTRESSES CANT STOP  
LOVING YOU  
VOI1 42

om Nina Flink & Kati Lindqvist, ohj Nina

Ibu TAWASTWAY'S PUSS IN BOOTS  
VOI1 41  
om. Minna Härmälä ja Johanna Vallin, ohj.  
Minna

Ibu QELJU  
VOI2 35  
om ja ohj Tilla Hietanen

Ibu FOLLIES ITALIANO  
VOI2 31  
om ja ohj Anna-Liisa Kaitila

Ibn ODOROSAS ODEUR DE ROSE  
VOI3 23  
om Anu Brunila-Kovanen, ohj Kari Kovanen

## MEJÄ-tuloksia

### Auran Tuoppi 29.8.2021 Kemiönsaari

Tuomarit: Timo Saario (yt), Marko Aaltonen, Rauno Koskinen, Johanna Nerdrum, Minna Rissanen



*Paras AVO knn GOLDEN FARAO'S AMAZING TRICKS  
om ja ohj Anne-Elina Salo  
Palkittiin parhaana AVO-koirana  
AVO-koirakon kanssa tuomari Marko Aaltonen*

#### **AVO-luokka:**

knn GOLDEN FARAO'S AMAZING TRIC  
KS AVO1 48  
om ja ohj Anne-Elina Salo  
Palkittiin parhaana AVO-koirana.

sku HEILURIHÄNNÄN GOLDEN TIGER  
AVO1 45  
om Anu Honka, ohj Juha Rautiainen

lbn ICYWATERS ANDEER  
AVO1 44  
om Teija ja Juha Ovaskainen, ohj Teija

lbn ODOROSAS PAMELA  
AVO1 44  
om ja ohj Anu Brunila-Kovanen

lbu FOLLIES PLAYTIME  
AVO3 25  
om. Anna-Liisa Kaitila, ohj Saara Mykkänen

kku CABALLUS GEORGE WILLIAM  
AVO3 21  
om ja ohj Marja Asikainen

# **TOKO-tuloksia**

## **TOKO-koe 28.8.2021**

Lauantaina 28.8.2021 järjestettiin TOKO-koe Kultanummen kentällä Kaarinassa. Kokeeseen osallistui yhteensä 23 koirakkoa: erikoisvoittajaluokassa (EVL) oli 4 koirakkoa, voittajaluokassa (VOI) oli 4 koirakkoa, avoimessa luokassa (AVO) oli 4 koirakkoa ja alokasluokassa (ALO) oli 11 koirakkoa. Kokeen yhteydessä kilpailtiin myös Turun Seudun Kulthaisten toko-mestaruudesta.

Tuloksista julkaistaan kunkin luokan 3 parasta tuloksen saanutta sekä Auran Nuuskujen jäsenten tulokset (ei nollat).

Tuomari Ilkka Stén  
Liikkeenohjaaja Jeanette Wikman  
Vastaava koetoimitsija Maija Rantala

### **EVL-luokka**

1. Bordercollie QUICKET TIN SOLDIER, Kaisa Kuukka, EVL1 292,5 p., KP
2. Labradorinnoutaja HIGHHUT'S NEBULOSA, Rea Suominen-Ahti, EVL2 243 p.
3. Kultainennottaja LÄPPIKSEN GOLDEN GLITTER, Henriikka Eloluoto, EVL2 225 p.

### **VOI-luokka**

1. Labradorinnoutaja ALLIHUUPAN HERRA HUU, Sari Marjamäki, VOI1 286,5 p., KP
2. Bordercollie UNLIMITED STAR YAFFA, Kaisa Kuukka, VOI1 262 p.
3. Kultainennottaja GOLDENCOAT FEEL THE MAGIC, Milla Riihimäki, VOI2 230 p.

### **AVO-luokka**

1. Bordercollie TENDING HERO, Leena Välimäki, AVO1 312 p., KP
2. Beaucenpaimenkoira KULTAHELMI CINNAMON, Sarianna Kari, AVO1 264 p., TK2
3. Kääpiösnautseri BLACK DROP IM GETTING GREGARIOUS FELLOW, Susanna Lastula, AVO1 258 p.



*Alokasluokan parhaan tuloksen saaneet ja samalla Turun Seudun Kulthaisten mestaruuden voittaneet Tuula Pousar ja Greenhill's Where the Wind Takes.*

*Kuva: Seppo Virtanen*

### **ALO-luokka**

1. Kultainennottaja GREENHILL'S WHERE THE WIND TAKES, Tuula Pousar, ALO1 193 p., KP, Turun Seudun Kulthaisten toko-mestari
2. Bordercollie VASTUSTAJA VOUHOTUS, Salla Keso, ALO1 191 p., KP
3. Beaucenpaimenkoira KULTAHELMI CHILI, Maria Kujala, ALO1 189,5 p., TK1 KP

Labradorinnoutaja UPWARDS DREAM COME TRUE, Mervi Haukila, ALO1 185,5 p., KP

Kultainennottaja CANT GET ENOUGH VD BEERSE HOEVE, Seppo Virtanen, ALO1 178 p.

## **TOKO-tuloksia**

### **TOKO-koe 3.6.2021**

Torstaina 3.6.2021 järjestettiin TOKO-koe Kultanummen kentällä Kaarinassa. Kokeeseen osallistui yhteensä 20 koirakkoa: erikoisvoittajaluokassa (EVL) oli 4 koirakkoa, voittajaluokassa (VOI) oli 2 koirakkoa, avoimessa luokassa (AVO) oli 4 koirakkoa ja alokasluokassa (ALO) oli 10 koirakkoa. Kokeessa Auran Nuuskujen noutajajäsenet kilpailivat Haukkulautanen-kiertopalkinnosta, jonka voittivat Anna Simola ja novascotiannoutaja CAYORA'S HUNTS UGLY DUCKLINGS. Haukkulautasen voittaa korkeimman luokan 1-palkintoon oikeuttavan tuloksen saavuttanut koirakko.

Tuloksista julkaistaan kunkin luokan 3 parasta tuloksen saanutta sekä Auran Nuuskujen jäsenten tulokset (ei nollat).

Tuomari Ilkka Stén  
Liikkeenohjaaja Katja Vossi  
Vastaava koetoimitsija Seppo Virtanen

#### **EVL-luokka**

1. Bordercollie DWYLCH TIGRIS BALICA, Marjo Saukkoriipi, EVL1 289 p., TK4 KP
2. Bordercollie PÄKÄPAIMENEN SELVÄT SÄVELET, Jenni Hackzell, EVL1 265 p.
3. Kultainennoutaja LÄPPIKSEN GOLDEN GLITTER, Henriikka Eloluoto, EVL3 219 p.

#### **VOI-luokka**

1. Kultainennoutaja MAJIK ACCIDENTAL HERO, Nina Haanpää, VOI2 246 p.

#### **AVO-luokka**

1. Novascotiannoutaja CAYORA'S HUNTS UGLY DUCKLINGS, Anna Simola, AVO1 304 p., KP, Haukkulautanen-kiertopalkinto
2. Australiankelpie KELMI GRIMHILD, Eeva Ylinen, AVO1 274 p., TK2
3. Pitkäkarvainen collie RIEMUMIELEN TULEN JA JÄÄN LAULU, Piritta Laine, AVO1 261 p.



*Haukkulautasen voittajat Anna Simola ja Cayora's Hunts Ugly Ducklings.  
Kuva: Liisa Simola*



## ALO-luokka

1. Labradorinnoutaja BRUFINN KEEP WINNING GRUMBY, Elina Saari, ALO1 191 p., KP

2. Kultainenoutaja KULTAHARJUN GALACTIC EMERALD, Taru Holmbäck, ALO1 185 p., KP

3. Bordercollie MITHRANDIR TAKE A CHANCE ON ME, Venla Korpela, ALO1 183 p., KP

Labradorinnoutaja BRUFINN TRUE PRINCESS, Jeanette Wikman, ALO1 182,5p., KP

Mittelspitz MIKÄLIE JOKU PIRRE, Anneli Niemi, ALO1 165 p.

Kultainenoutaja HÄÄMÖRIN CURVIKAS KESÄHEILA, Minna Hietikko, ALO2 154 p.

Labradorinnoutaja BRUFINN LADYBIRD, Henni Törmänen, ALO2 147 p.



*Auran Nuuskujen toko-treeniryhmissä aktiivisesti treenaavia koirakoita. Kaikki starttasivat ALO-luokassa, suoriutuivat hienosti ja tulostaso oli upea. Vasemmalta: Taru ja Nalle, Jeanette ja Fliss, Minna ja Elli, Elina ja Toki sekä Anneli ja Pirre.  
Kuva: Katja Vossi*



## NOME-tuloksia

### Talkoilijoita tarvitaan!

*Kokeita ei järjestetä ilman ahkeraa ja osaavaa talkooporukkaa. Auran Nuuskujen järjestämiä kokeita on kehattu mukavasta ja lämminhenkisestä tunnelmastaan ja sen luomisessa talkoilijoilla on suuri merkitys. Nome-toimikunta kiittää talkooväkeä ja toivoo jatkossakin runsasta osallistumista kokeiden talkoovoimiin!*

### Perniö 7.8.2021 NOU

Auran Nuuskujen taipumuskoe pidettiin 7.8. Perniössä. Tuomarina toimi Ari Huttunen. Kokeeseen osallistui 12 koirakkoa, joista 6 koirakkoa läpäisi kokeen. Onnea taipuneille!

Ibu Alexsinas Donkey Kong FI14563/19, om. Satu Hara NOU1

sku Filurin Prankster FI25550/20, om. Maija Valtonen NOU1

Ibu Follies Quito FI53394/20, om. Marja Neuvonen NOU1

knn Läppiksen Ihmeen Lystikäs FI19995/20, om. Jenna Salmi NOU1

knn Pienen Millin Joulurauha FI 14208/20, om. Janina Suvanto NOU1

Ibn Real Queen's Everlasting Love FI34384/19, om. Janniina Yli-Anttila NOU1

### Kemiönsaari 25- 26.9.2021 NOU

Auran Nuuskujen ja Salon Seudun Noutajien taipumuskoe järjestettiin 25.-26.9. Kemiönsaarella. Tuomarina toimi Susanna Salonen. Kokeeseen osallistui 32 koirakkoa, joista 13 koirakkoa läpäisi kokeen. Onnea taipuneille!

knu Blågul's No Cow On The Ice FI35235/20, om. Eeva Saario NOU1

Ibn Fiin Viidestoista Yö FI51686/19, NOU1  
sku Flatpower Sensation Lilac FI44191/19, om. Elisa Pekki NOU1

Ibn Jyckegårdens Barones Michelle FI15551/18, om. Siv Vesterlund-Karlsson NOU1

Ibn Kotilinnun Aallotar FI39891/20, om. Markku Koskinen NOU1

Ibn Kulteen Freya FI55858/20, NOU1

skn Majakkasaaren Kekseliäs Tutkija FI50350/18, om. Jaana Kontto NOU1

Ibn October's Yosemite FI24379/20, om. Sari Tiusanen NOU1

Ibn Olevinaan Temppuilee Tavin Tykönä FI47770/20, om. Elsi Korpi NOU1

Ibn Rambix Fontina FI35975/19, om. Pauliina Lehtola NOU1

Ibn Retkikaverin Höyheneukko FI55003/20, NOU1

knn Ruses Hardwired FI42748/18, om. Sini Haakana NOU1

Ibu Tawastway's Santa's Comet FI53979/14, NOU1

## **Kemiönsaari 25- 26.9.2021 NOME-B**

Auran Nuuskujen ja Salon Seudun Noutajien NOME-B –koe järjestettiin 25.-26.9. Kemiönsaarella. Kokeeseen osallistui 57 koirakkoa, joista 30 ALO-luokassa, 15 AVO-luokassa ja 12 VOI-luokassa. Kokeen tuomareina toimivat Pekka Uusimäki ja Niko Hiltunen. VOI-luokassa ratkottiin Varsinais-Suomen piirimestaruus, mestariksi selviytyi Ibu Aquila Of Druids Peak ohjaajanaan Kati Tuominen. Kokeen tuloksista julkaistaan hyväksytyt suorituskset.

### **ALO**

Ibu Capandus Irish Coffee FI38683/19, om. Essi Moring ALO1

Ibu Hulivilin Wait And Run FI22005/19, ALO1

knn Joystep´s Crystalline FI33370/15, ALO1

cln Miklaus Vinha FI56108/17, ALO1

knu Pendolinon Falcon In The Sun FI29367/19, om. Päivikki Kiuru ALO1

sku Susedalens Johnny B Goode FI23959/20, om. Nina Leino ALO1

knu Weljesten Viper Au FI10710/20, om. Petri Tuominen ALO1

Ibu Jummi-Jammin Bohemian Rhapsody FI33920/18, ALO2

Ibu Jummi-Jammin Dom Pérignon FI20330/20, om. Kimmo Juhala ALO2

Ibu Melekein Prinssinakki EJ33060/18, om. Janita Kukkonen ALO2

Ibn Olevinaan Tän Naapuritkin Kuulee FI14149/20, om. Ida Tallqvist ALO2

knu Rushes For Whom The Bell Tolls FI42744/18, om. Päivi Hanttonen ALO2

knn Rushes Pancake With Honey FI21338/17, om. Tuuli Söderlund ALO2

skn Allikon Vauhdittaja FI24435/17, om. Benita Sundblom ALO3

Ibn Hakukoneen Katla FI15833/19, om. Elina Mäkilä ALO3

Ibn Nallelaakson Elsa FI45451/18, om. Nina Mäkinen ALO3

Ibu Olaf Dit Louis Des Valles De Galway FI33629/19, Tina Nylund ALO3



*ALO-luokan koemaastoa*



*Maija Sulonen ja koiransa Olevinaan Sooloilee Sorsa Suussaan "Muro"*



*Janita Kukkonen*

### AVO

Ibn Metsäsuharin Lumikki FI35619/18, om. Meri Nieminen AVO1

Ibn Vauhti-Noudon Keltapäähämö FI28268/14, AVO1

Ibn Wildwitch Siella FI26343/19, om. Mari Olkkonen AVO1

Ibn Highhut's Arcturus FI41685/18, om. Mikko Ahti AVO2

Ibu Jummi-Jammin Explosive Exdeath FI53932/17, om. Olli-Pekka Vainio AVO2

Ibn Eagle Owl's Killer Queen FI38671/19 AVO3  
skn Flatkiss Halloween Slick Chick FI53174/14, om. Nina Leino AVO3

Ibn Melekein Nakit FI33062/18, om. Ida Tallqvist AVO3

Ibn Metsäsuharin Vedenneito FI49688/17, om. Åsa Granström AVO3

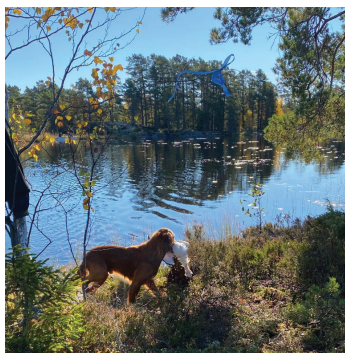
knn Pendolinon Allegro Vivace FI14028/15, om. Johanna Lehto AVO3

### VOI

Ibu Aquila Of Druids Peak FI40670/14, om. Kati Tuominen & Susanna Särkijärvi VOI1 PIIRIMESTARI

Ibn Hardrocks Chepstow FI56029/17, om. Nina Lindholm VOI3

Ibn Metsäsuharin Lumikuningatar FI18719/15, om. Meri Nieminen ja Tapio Nieminen



VOI-luokan aamutunnelmaa



flatti Korven Akan Hanga



Minna Saksi ja koiransa Läppiksen Foxtrot "Hippa"



## **NOME-uutisia**

### **Kevään 2022 tulevia kokeita**

*Auran Nuuskujen kevään 2022 tulevia NOME-kokeita  
LISÄTIEDOT ja ILMOITTAUTUMINEN SNJ:N KOEKALENTERIN KAUTTA  
<http://koekalenteri.snj.fi>*

NOWT 7.5.2022. Kemiönsaari

NOU 21.5.2022. Pöytyä, Raasi

NOME-B 22.5.2022. Pöytyä, Raasi, luokat: ALO

### **RÄPYLÄTASSUUN JUTTUJA!**

Räpylätassu-lehti kaipaa juttuja, juttujen tekijöitä – kaikenlaisia juttuja otetaan vastaan!

Juttuja voi lähettää tiedotukseen ([AuranNuuskutTiedotus@gmail.com](mailto:AuranNuuskutTiedotus@gmail.com)) ja ne julkaistaan Räpylätassu-lehdessä. Juttujen kirjoittajia palkitaan Auran Nuuskujen tuotteilla!

## Jäsentenvälisen nome-kokeen voittajaksi Anne-Elina ja Aino

Muistellaanpa hetki kesän helteitä, jotka jatkuivat ja jatkuivat päivästä ja viikosta toiseen. Helteistä huolimatta 24 innokasta Auran Nuuskujen koirakkoa uskaltautui epäviralliseen möllityyppiseen nome-kokeeseen Turun Maarian altaalle aurinkoisena lauantaina 3.7.2021.

Koe suunniteltiin jokilaaksoon kolmelle rastipisteelle, joissa suoritettiin selkeät haku-, paikallistamis- ja ohjaustehtävät. Jäsentenvälisessä kokeessa tasoluokat eroavat virallisista kokeista ja ovat pennut, tulokkaat, avokkaat ja konkarit. Kaikki koirat kiersivät kaikki kolme rastia, joita tarpeen mukaan tuunattiin kullekin tasoryhmälle sopivaksi. Olimme saaneet rastipisteille aivan huikeman taitavat ja osaavat tuomarit. Hakualuetta tuomaroivat Mari Koivisto, ohjaustehtävää Päivikki Kiuru ja paikallistamis- eli markkeeraustehtävää arvioi Jukka Vepsäläinen. Koirakoilta saatiin kokeen jälkeen ylistävää palautetta rastipisteiden tuomaroinnista. Kaikkia osallistujia oli tuettu ja neuvottu tarpeen mukaan ja jokaiselle koiralle oli an-

nettu mahdollisuus näyttää parastaan päivän kunnan mukaan.

Virallisesta kokeesta poikkeavasti jäsentenvälisessä oli sellainenkin kummajainen, että osallistuja sai itse päättää, suorittaako tehtävän riistan vain damin kanssa. Vain markkeerausrastilla oli päätetty etukäteen, että se suoritetaan dameilla. Lisäksi aika nopeasti huomattiin, että hakualueella riistan houkuttelevat hajut vetivät koiria puoleensa, eikä yksikään koira valinnut hakua dameilla, sanoipa ohjaaja mitä tahansa. Eniten valintoja tehtiin lopulta ohjausrastilla.

Rastipisteet oli sijoitettu lähelle toisiaan niin, että odotusalue oli keskellä puiden viileässä varjossa. Tämä mahdollisti sen, että ihmiset viettivät aikaa yhdessä odotellessaan vuoroaan ja paikalla syntyi oikein mukava fiilis. Noutajaroduista kokeessa oli edustettuna neljä.

Viimeisenä koesuorituksena oli perinteinen hupirasti, joka tänä vuonna oli lähihakuteh-



tävä ja jossa koiran tuli löytää kylmänraikas vesipullo niityltä lahjaksi ohjaajalleen. Helteisen päivän päätteeksi kylmälaukusta tarjottu vesi teki hyvin kauppaansa.

Kokeessa arvosteltiin tehtävien onnistumisen lisäksi nouto-otetta, palauttamista ja luovuttamista. Kaikkiaan maksimipistemäärä oli 15 pistettä, joista jokainen tuomari antoi enintään 4 pistettä ja hupirastilta saattoi saada 3 bonuspistettä. Kaikki koirakot onnistuivat päivän aikana, toiset hyvin tai erinomaisesti ja toisille jäi vähän vielä treenattavaa. Päivän korkeimmat pisteet keräsi tulokkaatluokan lbn Helkyn Rokkaava Kawa, om. & ohj. Emmi Hautala, joka sai huikeat 14 pistettä. Konkarit-luokan parhaaksi 13,5 pisteellä suoriutui knu Läppiksen Foxtrot, om. & ohj. Minna Saksi. Pentuja (alle 9 kk) oli mukana vain kaksi, Laura Jakobssonin knu Golden Farao's Best Thing Ever ja Maria Neuvosen lbu Follies Quito, jotka molemmat ihanuudet suoriutuivat päivästä kunnialla.

Kokeen alokkaat-luokan voittaja ja kiertopalkinnon pokkaaja oli knn Golden Farao's Amazing Tricks, om. & ohj. Anne-Elina Salo. Alokkaat-luokka on kokeessa perinteisesti kaikkein suurin ja niin tälläkin kerralla. Anne-Elinan ja Ainon yhteistyö oli tasaisen varmaa läpi kokeen ja sillä koirakko saavutti hienon 13 pisteen potin.

Jäsentenvälinen nome-koe on jäsenille tarkoitettu möllikoe, johon osallistumisen toivotaan olevan sellainen matalan kynnyksen juttu. Kilpailemista tärkeämpää on tulla mukaan ja harrastaa koiran kanssa. Tätä periaatetta noudatettiin myös palkintojenjaossa, sillä kaikki kisaajat palkittiin. Onnea kaikille!



Iso kiitos Eeva Saario, Veera Lempiäinen, Anu Saarimäki, Mirva Vuorimaa ja Janette Pekkonen, kun olitte järjestämässä tätä todella kivaa tapahtumaa kanssani. Hyvässä porukassa on mukava harrastaa.

Teksti ja kuvat: Liisa Ewart

## *Uusia valioita*

C.I.B. (Kansainvälinen muotovalio)  
FI MVA (Suomen muotovalio)  
SE MVA (N) (Ruotsin muotovalio)  
EE MVA (Viron muotovalio)

Kiharakarvainen noutaja, uros  
C.I.B C.I.E FI MVA MVA SE (N)  
EE MVA SEJV-14 EEV-17 Caballus  
George William  
Synt. 22.7.2013

Omistaja: Marja Asikainen, Turku  
Kasvattaja: Tiina Illukka, Piikkiö

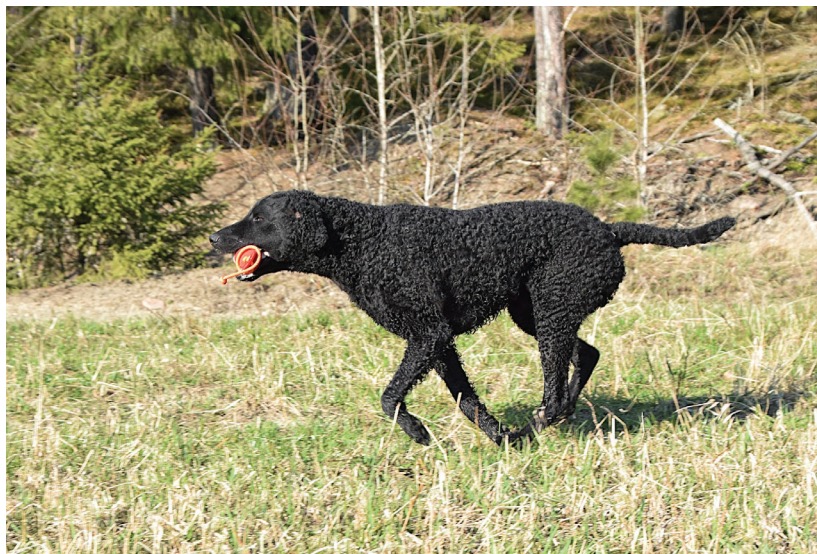
C.I.B. -arvoon oikeuttavat CACIB:it:  
1.8.2015 Pori, Nikola Smolic  
13.8.2016 Rønne (Bornholm), Wim  
Wellens

FI MVA -arvoon oikeuttavat serti:  
27.9.2014 Eckerö, Tineke Pillement-Heijden  
24.1.2015 Turku, Nina Karlsdotter  
1.8.2015 Pori, Nikola Smolic

SE MVA (N) -arvoon oikeuttava serti:  
14.12.2021, Tukholma, Patsy Hollings

EE MVA -arvoon oikeuttava serti:  
4.6.2017 Tallinna, Catherine Collins

NOU1:  
1.8.2020 Salo, Ari Huttunen





FI JVA (Suomen Jäljestämisvalio)

Labradorinnoutaja, uros  
FI MVA FI JVA BH Upwards Drop of  
Joy " Dante"  
Synt. 28.12.2017

Omistaja: Anne Pekkin  
Kasvattaja: Rita Nygård

FI JVA -arvoon oikeuttavat tulokset:  
VOI1 6.5.2021 Eurajoki, Erkki Ranta-  
mäki  
VOI1 16.4.2021 Nakkila, Jarmo Num-  
mijärvi  
VOI1 11.4.2021 Nakkila, Jarmo Num-  
mijärvi

Näyttelytulos:  
ERI 11.5.2019 Pöytyä, Paula Rekiranta



## ***Ohjeet valioilmoitusten tekoon***

Auran Nuuskut ry:n jäsenten koirien valioilmoituksia julkaistaan Räpylätassu-lehdessä ilmaiseksi. Jatkossa valioilmoitukset julkaistaan yhdenmukaisessa muodossa niin, että ilmoitukset sisältävät kyseiseen valioarvoon oikeuttavat tulokset tietyllä tavalla muotoiltuina. Mallipohjia ilmoitusten tekoon löytyy lehden www-sivuilta: <http://www.aurannuuskut.org> -> Räpylätassu -> Ohje valioilmoitusten tekoon.

## Koiran Joulu

Koiralla mielessään jouluiset ilot,  
purkki ja lahjat ja omenakilot.  
Siksiä heilauttaa karvainen tassu,  
siksiä kurisee nälkäinen massu,  
että on tarpeen hetkinen vartoa,  
odottaa, paastota, punoa vartoa.

Koiran mielessä joulu väikkyy  
kynntilän valo silmissä läikkyy  
mieli on avoinen, mieli on avoin  
viettääkseen joulua koiran tavoin.

Novascotiannoutaja.fi (2014) koirarunot  
<http://www.novascotiannoutaja.fi/paeivaen-murinat/koirarunot/>



Saaga & Jade



Milla



Jouluvauvoi



Milla & Aada



Nova & Irma



Cosmos



Hilma



Nova



Mopo & Bemu



**AURAN NUUSKUT RY**  
c/o Västäräkinp. 4 D122  
20610 TURKU



**Posti Green**



**petvet**

**Eläinlääkäriasema Pet-Vet Oy**  
**Yksityistä suomalaista lemmikkien hoitoa**  
**jo 40 vuoden ajan.**

**Eläinlääkäriasema Pet-Vet Oy, Biolinja 20, 20750 Turku**  
**Puh. (02) 232 0111, [www.petvet.fi](http://www.petvet.fi)**